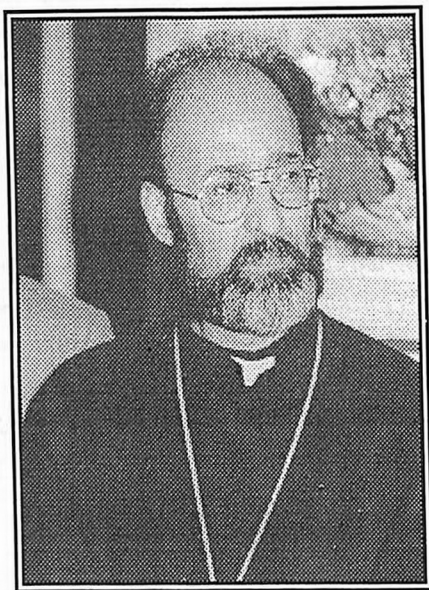

**ՀԱՆԳԻՍՏ
ԳԵՐՇ. Հ. ԳԷՈՐԳ ՎՐԴ. ՊԱԼԵԱՆԻ
ՆԱԽԿԻՆ ԱԲԲԱՀԱՅՐ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՄԻԱԲԱՆՈՒԹԵԱՆ
(1937-2002)**

Երկուշաբթի 5 Օգոստոս 2002, կէսօրուան ժամը 11:50ին, Վենետիկի Ս. Յովհաննէս Պօղոս հիւանդանոցին մէջ վախճանեցաւ, Մխիթարեան Միաբանութեան Աթոռակալ եւ նախկին Աբբահայր Գերաշնորհ Հ. Գէորգ Վրդ. Պալեանը:

Հանգուցեալը վերջին 2 տարիներու ընթացքին կը տառապէր անբուժելի հիւանդութենէ:

Քահանայաթաղի կարգը կատարուեցաւ Զորեքշաբթի 7 Օգոստոս, կէսօրէ յետոյ ժամը 17:00ին, Վենետիկ Ս. Ղազարի եկեղեցւոյ

մէջ, որմէ յետոյ հանգուցեալին մարմինը փոխադրուեցաւ ու հանգ-
չեցաւ Մայրավանքի գերեզմանատան մէջ, Մխիթարեան հայրերու
կողքին:

Լուսահոգի Աբբահայրը ծնած է Թրիփոլի (Լիբանան) 1937
Դեկտեմբեր 25ին: Վանք կը ժամանէ 17 Յունուար 1950ին: 1956ին
կը յաճախէ Հռոմի Գրիգորեան Միջազգային Համալսարանը, յա-
ջողութեամբ ավարտելով: 1962, Օգոստոս 12ին, Ս. Ղազարի մէջ, եր-
ջանկայիշատակ Ծիրանաւոր Աղաճանեանի ձեռքով, կը ձեռնադրուի
Քահանայ, իր դասընկերոջ՝ Հ. Յարութիւն Պզտիկեանի հետ միասին:
Երկար տարիներ կրթադաստիարակչական վաստակով՝ պաշտօնավա-
րած է Մխիթարեան տարբեր առաքելավայրերու մէջ, Վենետիկ, Պէյ-
րութ, Հալէպ, Փարիզ, Պոնէֆոս Այրէս, միշտ պահելով վանականի իր
շնորհալի, համեստ ու գործունեայ նկարագիրը:

1991 Սեպտեմբեր 24ին կ'ընտրուի որպէս Մխիթար Աբբահօր
յաջորդ՝ 11րդ դահակալ, ստանձնելով Մխիթարեան Միաբանութեան
աբբայութեան պաշտօնը, զոր կը վարէ մինչեւ 1996:

1996էն 2000 երկարող տարեշրջաններուն, Հայաստանի Տա-
շիրի շրջանին մէջ մեծ անձնագոհութեամբ կը նուիրուի հովուա-
կան գործունէութեան:

Իր ժրաջան ու նուիրեալ եկեղեցականի տիպարով՝ օգտակար
հանդիսացաւ բազմահազար հաւատացեալներու, հոգալով անոնց հո-
գեկան ու նիւթական կարիքները: Որպէս սիրալիւր հայր, անձնական
ջանքերով եւ իրեն յատկացուած բարերարութիւններով՝ անդադրուն
կերպով սատար կանգնեցաւ հարիւրաւոր կարօտեալ ընտանիքներու
եւ ծնողազուրկ երեխաներու:

Կարելի չէ կանգնիլ անոր կեանքի ուղիին մշտադալար պատ-
մութեան դիմաց եւ սրտաբաց չխոնարհիլ ու չհիանալ այն ամբող-
ջական նուիրումին, որուն ղօղանջը պիտի պատմէ սրբութիւններու
նուիրուած հաւատացեալներու կենցաղին մասին:

Ան իր հաւատքի անվախճան ճանապարհին վրայ միշտ մտե-
րիմ էր ու ժպտուն, հարազատ՝ իր հանդիպած իւրաքանչիւր անձին.
անոր կեանքին մէջ չկային ծանօթներ կամ անծանօթներ: Հայրա-
կան նոյն հոգածութեամբ ու բարեգործ սրտով մօտ էր բոլոր ազ-
նիւ նպատակներուն ու գործերուն: Անոր կեանքը բազմաձայն ծա-
ռայութեան վազք մը եղաւ՝ մատուցուած բոլորին:

Իր սերմնացան բուռով ան իր էութեան ու հաւատքին կենա-

րար ճառագայթները արձակեց կեանքի բազում պահերուն ու զանոնք հասցուց բոլոր խաւերուն: Իրմով հաւատացեալ՝ մենք դարձանք հանդիսատես բախտաւորները իր յաւերժական երթին, որ կը ծաղկազարդէ մեր յիշողութեան դաշտերը:

Մարդկային հոգիներու մոլթին մէջ կայ քարացած դրախտ մը, ուր լոյս վառեց ան իր լուռ աշխատանքով: Երբ վանքերը կ'արձագանգեն սրբազան կեանքի մը պատգամները եւ կեանք մը կ'ուճանայ հաստատ ծառայութեան բերքով, ուրախութիւն պարզեւելով զրկուած ու կարօտ հոգիներու, ահաւասիկ կը բացուի դուռը դրախտին, որուն մշտական բնակիչը դարձաւ Հայր Գէորգ:

Անոր խորանը քարաշէն եկեղեցիին մէջ էր միայն, այլ զինք կ'առաջնորդէր դէպի ժողովուրդին տրտում եւ տառապող խաւերը, ուր մարդը կարիքը ունէր մարդուն եւ Աստուծոյ օգնութեան, փառատելու համար իր ցաւերը: Հայր Գէորգ ճշմարիտ սամարացիին, ճշմարիտ կրօնաւորը, ճշմարիտ քրիստոնեան: Իր հոռութիւնն ու ամբողջ կարողութիւնը ի սպաս դրաւ կարիքաւորներու օգնութեան:

Արդարամտութեամբ ու բարութեամբ յորդուն՝ ան նրբօրէն կը կշռադատէր երեւոյթներն ու մարդիկը՝ իրենց բոլոր վիճակներուն մէջ եւ իր լայնախոհ դատումներով կը մնար միշտ սիրելի: Դարերը ներկայ են անոր իւրաքանչիւր գործին ու խօսքին մէջ եւ կ'ընթանան դէպի յաւերժը հայրենականին: Ժուժկալ ու զուսպ Հայր Գէորգ եղբայրացաւ հայ գիւղացիին հետ:

Հայր Գէորգ իր կեանքին վերջալոյսով դարձեալ գեղեցկացուց հայոց պատմութեան երկնակամարը Հայաստանի մէջ ծնելու համար նոր առաւօտներ՝ մաքրազտուած եւ աստուածաշունչ կենցաղով: Հայր Գէորգի կեանքին պատուաբեր էջերով կը մեծնայ Ս. Ղազար կղզին:

Մեր սրտերուն մէջ թող միշտ վառ մնայ իր համբուրելի յիշատակը:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ